Dosarul nr. 2-314/2024
PIGD 2-24091435-46-2-14082024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 27 februarie 2026 în oraşul Floreşti
Hotărârea integrală întocmită la 27 aprilie 2026

Judecătoria Soroca, sediul Floreşti
În următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Zadorojniuc Alexandru
Grefier Mîrza Nadejda
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei, avocat Nichitoi Iurie
Reprezentantul pârâtului, Tocaiuc Liliana

Examinând, în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă iniţiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Bunciuc Ala Organizaţiei de Creditare Nebancară „Priminvestnord" Societate cu Răspundere Limitată privind anularea fidejusiunii şi încasarea cheltuielilor de judecată, -

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanţilor la proces:

La data de 14 august 2024, reclamanta Bunciuc Ala s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Organizaţiei de Creditare Nebancară „Priminvestnord" Societate cu Răspundere Limitată privind anularea fidejusiunii şi încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii reclamanta a indicat că, la data de 07 august 2019 de către pârâtul OCN „Priminvestnord" S.R.L. a fost propus spre semnare contractul de fidejusiune nr. 10571/KIVA/2019/F/3 din 07.08.2019 încheiat între OCN „Priminvestnord" S.R.L. şi fidejusorul Ala Bunciuc. Pârâtul OCN „Priminvestnord" S.R.L., fără a respecta prevederile legislaţiei în vigoare, fără a stabili circumstanţele importante, fără a deţine informaţia necesară la momentul încheierii contractului de fidejusiune nr. 10571/KIVA/2019/F/3 din 07.08.2019 încheiat între OCN „Priminvestnord" S.R.L. şi fidejusorul Ala

Bunciuc despre starea financiară a debitorului şi de care informaţii dispune despre fidejusor, fără a avea şi pune la dispoziţia reclamantului/consumator un formular cu informaţii precontractuale privind riscurile şi efectele încheierii contractului de fidejusiune nr. 10571/KIVA/2019/F/3 din 07.08.2019 încheiat între OCN „Priminvestnord" S.R.L. şi Ala Bunciuc, fără a se explica riscurile şi efectele încheierii contractului de fidejusiune nr. 10571/KIVA/2019/F/3 din 07.08.2019 încheiat între OCN „Priminvestnord" S.R.L. şi Ala Bunciuc, fără a identifica natura relaţiilor dintre fidejusor şi debitor, fără a solicita de la reclamant prezentarea certificatului eliberat ca urmare a consultaţiei oferite în modul stabilit de Hotărârea de Guvern nr. 251 din 24.04.2019.

Menţionează că, cel mai important este faptul că reclamantul fiind la primul său contract de fidejusiune, pârâtul nu a explicat potenţialului fidejusor Bunciuc Ala următoarele aspecte, şi anume efectele generale ale fidejusiunii preconizate precum şi riscurile concrete la care se expune fidejusorul, conform informaţiilor disponibile creditorului, având în vedere situaţia financiară a debitorului. La data de 15 februarie 2022 în adresa pârâtului a fost remisă o notificare prin care aceasta a fost informat privitor la nulitatea contractului dat, la care acesta a prezentat un răspuns care nu avea careva tangenţă cu solicitările adresate acestuia de către reclamant. În astfel de circumstanţe nu îi rămâne o altă cale decât de a apela la instanţa de judecată întru apărarea drepturilor sale şi înlăturarea încălcărilor comise.

Solicită admiterea cererii de chemare în judecată. Anularea fidejusiunii asumate de către reclamantă în baza contractului de fidejusiune nr. 10571/KIVA/2019/F/3 din 07 august 2019 încheiat între OCN „Priminvestnord" SRL şi fidejusorul Ala Bunciuc. Încasarea cheltuielilor de judecată.

În calitate de temeiuri de drept reclamantul a indicat articolele 195, 216, 217, 219, 220 Cod civil, Hotărârea Plenului CSJ din 07.07.2008, nr.1 cu privire la aplicarea de către instanţele de judecată a legislaţiei ce reglementează nulitatea actului juridic.

În şedinţa de judecată reclamanta Bunciuc Ala, fiind reprezentată de avocat, nu s-a prezentat, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Reprezentantul reclamantei, avocatul Nichitoi Iurie în şedinţa de judecată a susţinut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acesteia potrivit motivelor indicate.

Reprezentantul pârâtului, Tocaiuc Liliana, a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanţei:

Examinând cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate, audiind argumentele părţilor expuse în şedinţa de judecată, în cumul cu cele constatate, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiaşi act normativ prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă reglementează că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabileşte că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţa pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de judecată menţionează că, art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată

sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art. 9 alin.(1), (2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

În cadrul examinării cauzei, din analiza probelor administrate s-a stabilit cu certitudine că, la data de 07.08.2019 a fost încheiat contract de fidejusiune nr.10571/KIVA/2019 între Organizației de Creditare Nebancară „Priminvestnord" Societate cu Răspundere Limitată și Bunciuc Ala, prin care ultima s-a obligat să garanteze în folosul creditorului executarea totală a obligației d-nei Bujor Aurelia, numită în continuare debitor, izvorând din contractul de credit nr.10571/KIVA/2019 din 07.08.2019, privind rambursarea creditului în valoare de 50 000 lei cu scadența la 25.10.2022, precum și achitarea dobânzilor, comisioanelor, penalităților, altor despăgubiri, cheltuieli aferente, cheltuieli de judecată și de executare silită (f. d. 8 – 9).

În conformitate cu prevederile art.1628 alin.(1) Cod civil, Garanţiile personale pot fi accesorii (fidejusiunea) sau autonome. (2) Fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.

În conformitate cu prevederile art. 1640 Cod civil, obligaţia debitorului şi a fidejusorului este solidară şi, în consecinţă, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanţiei, de la fidejusor.

În baza clauzelor contractuale, deopotrivă cu obligaţia debitorului faţă de creditor apare şi obligaţia solidară şi a lui Bunciuc Ala de a achita sumele datorate creditorului în baza contractului de credit.

Potrivit prevederilor art.1662 alin(1) Cod civil stipulează că, orice garanţie personală acordată de către un garant consumator în folosul unui creditor profesionist este supusă dispoziţiilor prezentei secţiuni şi, în completare, dispoziţiilor secţiunilor 1, a 2-a şi a 4-a. (2) Garanţia personală nu cade sub incidenţa prezentei secţiuni dacă garantul persoană fizică este membru, asociat, acţionar, administrator al debitorului persoană juridică sau are altă posibilitate de a exercita o influenţă semnificativă asupra debitorului. (3) Dacă s-a stipulat că garanţia personală este autonomă, această stipulaţie este lovită de nulitate absolută şi se consideră că garanţia este o fidejusiune, cu condiţia că sînt îndeplinite celelalte condiţii de validitate ale fidejusiunii. (4) Orice clauză care contravine dispoziţiilor secţiunii 1, a 2-a, a 4-a şi ale prezentei secţiuni în detrimentul garantului (fidejusorului) consumator este lovită de nulitate absolută.

Potrivit art.1663 Cod civil (1) Înainte de asumarea fidejusiunii, creditorul are obligaţia de a explica potenţialului fidejusor următoarele:

a) efectele generale ale fidejusiunii preconizate; şi

b) riscurile concrete la care se expune fidejusorul, conform informaţiilor disponibile creditorului, avînd în vedere situaţia financiară a debitorului.

(2) În cazul în care creditorul cunoaşte sau are motive să cunoască faptul că, din cauza unei relaţii de încredere dintre debitor şi fidejusor, există un risc semnificativ că fidejusorul nu îşi asumă fidejusiunea în mod liber sau fiind informat adecvat, creditorul are obligaţia de a constata că fidejusorul a primit consultaţii independente. Modalităţile de a constata că fidejusorul a primit consultaţii independente se stabilesc de Guvern. (3) În cazul în care informaţiile prevăzute la alin.(1) sau, după caz, consultaţiile independente prevăzute la alin.(2) nu sînt primite de către fidejusor cu cel puţin 5 zile înainte de data semnării ofertei de fidejusiune sau a fidejusiunii, oferta poate fi revocată sau fidejusiunea anulată de către fidejusor într-un termen rezonabil după primirea informaţiilor sau a consultaţiei independente. Termenul de 5 zile se consideră rezonabil dacă din circumstanţe nu rezultă altfel. (4) Dacă, contrar dispoziţiilor alin.(1) sau (2), nu s-au acordat informaţiile sau, după caz, consultaţia independentă, oferta de fidejusiune poate fi revocată sau fidejusiunea anulată de către fidejusor în orice moment.

(5) În cazul în care fidejusorul revocă oferta sau anulează fidejusiunea în temeiul alin.(1)-(4), prestaţiile primite de către părţi se restituie conform dispoziţiilor legale privind îmbogăţirea nejustificată. (6) Dispoziţiile prezentului articol nu se aplică dacă actul juridic prin care se asumă fidejusiunea este încheiat în formă autentică.

Instanţa de judecată reţine că la caz abateri de la prevederile art.1662 şi 1663 Cod civil nu au fost admise or, în contractul de fidejusiune la pct.1.1 este prevăzută clar obligaţia asumată, Bunciuc Ala a menţionat că i s-a explicat ce înseamnă fidejusiune şi se obligă să o îndeplinească. Mai mult ca atât în termenul stabilit la alin. (3) din articolul sus menţionat nu a cerut anularea fidejusiunii.

Referitor la argumentul reclamantului precum că nu i-au fost aduse la cunoştinţă riscurile şi efectele fidejusiunii, instanţa le respinge ca neîntemeiate, or, potrivit declaraţiei fidejusorului din contractul de fidejusiune la pct.4.1 a declarat că: a) a citit clauzele Contractului de Fidejusiune, Declaraţia precontractuală a fidejusorului cu cel puţin 5 zile până la semnarea prezentului contract, precum şi cele ale Contractului de credit; b) Creditorul i-a explicat efectele şi riscurile fidejusiunii; c) este de acord cu încheierea prezentului contract, înţelegând consecinţele acestuia; d) Conştientizează şi este de acord că drept efect al fidejusiunii, va fi obligat să achite orice sumă ajunsă la scadenţă conform Contractului de credit, dar neachitată de Debitor; e) Conştientizează şi este de acord că riscă cu întregul său patrimoniu pentru obligaţiile asumate de către
Debitor conform Contractului de credit; f) răspunde solidar cu Debitorul pentru
obligaţiile asumate conform Contractului de credit (în egală măsură cu Debitorul,
iar în caz de imposibilitate a Debitorului, va achita Creditorului întreaga datorie
scadentă); g) este solvabil şi poate garanta datoria Debitorului; h) prin semnarea
prezentului Contract împuterniceşte Creditorul să debiteze contractul de credit de la Creditor, cu suma datoriei Debitorului ajunsă la scadenţă şi neachitată, în cazul
nerespectării de către Fidejusor a obligaţiei stipulate în p..2 al prezentului contract, pentru acest fapt a semnat acest contract la data de 07.08.2019 și s-a obligat să le îndeplinească.

În conformitate cuart.327 Cod civil alin. (1) Actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte

un interes general (nulitate absolută). (2) Actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes particular (nulitate relativă).

Potrivit prevederilor art. 328 Cod civil (1) Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. (2) Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora. (3) Atît acţiunea în constatare a nulităţii absolute, cît şi excepţia de nulitate absolută sînt imprescriptibile. Cu toate acestea, se prescriu în termen de 10 ani acţiunile privind aplicarea efectelor nulităţii absolute conform art.331, indiferent dacă sînt introduse împreună cu acţiunea în constatare a nulităţii absolute sau după admiterea acestei acţiuni.

Procedura de încheiere a contractului de fidejusiune este reglementată de dispoziţiile art.1634 Cod civil, care prevede că: alin. (1) Contractul sau actul juridic unilateral prin care se asumă o garanţie personală trebuie să fie încheiat în scris, sub sancţiunea nulităţii. (2) În cazul în care garantul execută în baza unei garanţii care nu are formă scrisă, viciul de formă se consideră înlăturat în raport cu ceea ce s-a executat.

Fidejusiunea poate să rezulte din acordul părţilor, poate fi impusă prin lege sau
poate fi instituită de instanţa de judecată. Pentru a aprecia asupra valabilităţii contractului de fidejusiune, este necesar de stabilit respectarea condiţiilor de valabilitate de fond şi de formă la data încheierii sale. În materia de drept civil, prin
condiţiile de valabilitate a contractului se înţelege toate cerinţele stabilite de lege sau de părţi pentru valabilitatea actului juridic civil. În cazul când nu sunt întrunite aceste condiţii, actul nu poate exista sau dacă există nu este valabil, pentru valabilitatea oricărui act juridic civil se împart în condiţii de fond şi de formă. Cerinţele cu privire la consimţământ, capacitate, obiect şi cauză reprezintă condiţii de fond, iar cele de fond se referă la modalitatea de exteriorizare a manifestării de voinţă, cum este cerinţa autentificării, sunt condiţii de formă. Pentru ca un contract de fidejusiune să fie considerat valabil, este necesar ca acesta să întrunească cumulativ următoarele condiţii cum sunt: să fie încheiat în formă scrisă, să existe acordul părţilor pentru încheierea contractului respectiv, părţile contractante să fie împuternicite, obiectul contractului să fie licit.

Reieşind din dispoziţiile Codului Civil, se constată că, una din condiţiile de valabilitate a unui act juridic este consimţământul, care prin prisma art. 312 Codul Civil, reprezintă manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic. Consimţământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat. În raport cu aceste prevederi legale rezultă că, consimţământul este considerat un element esenţial pentru valabilitatea contractului. Importanţa consimţământului rezidă nu numai în decizia- unei persoane de a se obliga juridic dar şi în manifestarea acestei hotărâri. Prin urmare: nu este suficient ca consimţământul să existe, dar se impune ca el să fie valabil, adică să nu fie viciat.

În virtutea normelor civile, o anulare a unui contract în circumstanţe ambigue, este pasibilă de a încălca nejustificat principiul securităţii raporturilor juridice. Or, o situaţie juridică, sau fapt juridic cu efecte deja consumate, pot fi răsturnate doar în condiţiile imperativ prevăzute de lege.

În această ordine de idei instanţa de judecată a ajuns la concluzia respingerii cererii de chemare în judecată înaintată de Bunciuc Ala împotriva Organizaţiei de Creditare Nebancară „Priminvestnord" Societate cu Răspundere Limitată privind anularea fidejusiunii şi încasarea cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Bunciuc Ala împotriva Organizaţiei de Creditare Nebancară „Priminvestnord" Societate cu Răspundere Limitată privind anularea fidejusiunii şi încasarea cheltuielilor judiciare se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul semnat Zadorojniuc Alexandru

Copia identică originalului Zadorojniuc Alexandru